

Hundurinn og hnakkurinn.

36.

Smásaga eftir einn drengjanna í
Fuglavinafélaginu Fönix, og senni-
lega kesin upp á fundum þess.

2 bls. oct.

Þessi saga gerist með því
móti.
Það var á þá einum sem
Buland, keikur, og et í Skafth-
kungi í vestur Skafthfells-
það var maður frá þessum þá
semað þuffi að fara á annan
þá sem keikur í Snadalur, til
þess að sækja klipsúl, og
Og sleppti hann hestinum á
hladini, og en þess að byrja
af honum því hann byrja ekki
að dröfja þat lengur. En svo
vart það ekki illt, og vat hann þat
til klipsúl. En um kvöld vart
hesturinn hnakkurinn hladini,
Og en vat þat þat að byrja að haka-
num en þat þat þat ekki. Svona
vart að þat annan hnakkurinn hladini.
Og þat hann svo af stað en þat
hann et ekki á veg kominn at

3/114 1380
24

12

Þessi saga gerist með því
móti.

Það var á þá einum sem
Búland heitir, og er í Skaftat-
ungu í vestur-Skaftafellssýslu.
Það var maður frá þessum bæ
sem að þuffti að fara á annann
á sem heitir Lagnadalur til
þess að sækja klifbætur, ^{og hálft hvern} ^{hund með}
og sleppti hann hestinum á
hladini, (og) á þess að þyrsta
af honum því hann bjóst ekki við
að dvelja þar lengu. En svo
varð það ekki til, og var hann þur
til kvelds. Enn um kvöldið var
hesturinn knakkt lausa hladini,
(og) en var þá farinn að leyta að hák-
num en fannst hann ekki. Svo hann
varð að fá annann knakkt lánadann.
Og fór hann svo af stað, enn þegar
hann er ekki alveg kominn út

Þessi saga er sönn og sinit
hún vit hundanna.

Holl Magnússon.